

03.01.2012
S 172 / 2010

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
Dosar nr.2551/

SENTINȚA NR.919/CA/2010

Ședința publică din data de 12 octombrie 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE:

GREFIER:

Pe rol judecarea cauzei în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC SRL, cu sediul în Oradea, str. nr. , jud.Bihor, în contradictoriu cu pârâtul MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE prin AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR – ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ, cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir nr. 2-4, jud.Bihor, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se instanței că reclamanta a depus precizare și concluzii scrise prin serviciul de registratură, după care:

Se constată că la termenul de judecată din data de 05.10.2010, părțile prezente au pus concluzii pe fondul cauzei, care au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care a fost amânată pronunțarea hotărârii pentru acest termen de judecată, zi în care s-a pronunțat hotărârea.

TRIBUNALUL
DELIBERÂND,

Constată că prin acțiunea precizată înregistrată la această instanță la data de 08.04.2010, reclamanta SC SRL a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală, ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea în parte a Deciziei referitoare la baza de impunere nr. /2010, a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele fiscale nr. /03.03.2010 și a Raportului de inspecție fiscală nr.42932/03.03.2010.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată că organele fiscale au apreciat în mod netemeinic și nelegal faptul că societatea a înregistrat livrări de bunuri din contul de mărfuri fără documente justificative și fără a influența contul de

mărfuri în perioada iunie – august 2004, în realitate s-a comis o eroare de înregistrare în contabilitate care ulterior a fost remediată în conformitate cu art.160 din Legea nr.571/2003. Totodată, reclamanta mai arată că nu a prejudiciat bugetul de stat, întrucât pentru veniturile obținute din vânzarea bunurilor cu amănuntul a plătit atât impozit, cât și TVA aferent, fapt dovedit cu documentele anexate, astfel încât imputarea plății impozitului pe profit și TVA stabilit suplimentar, precum și a majorărilor de întârziere și penalități este total nelegală. În ceea ce privește vânzarea în cursul anului 2007 a imobilului achiziționat în iulie 2004, reclamanta arată că organul fiscal se află într-o gravă eroare, întrucât acest imobil nu s-a vândut în regim de scutire, ci s-au aplicat măsurile de simplificare în domeniul TVA prevăzute de art.160/1 din C.fiscal. Reclamanta mai arată că vânzarea bunurilor cu drept de scutire nu se confundă și nici nu se asimilează cu aplicarea măsurilor simplificate în domeniul TVA-ului. Reclamanta mai învederează că organele fiscale, în mod eronat, au considerat cheltuielă nedeductibilă fiscal valoarea fiscală rămasă neamortizată a imobilului înstrăinat către SC P SRL, încălcând disp.art.24 alin.15 din C.fiscal, conform căroră „câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, diminuată cu valoarea fiscală”.

De asemenea, reclamanta mai arată că din vânzarea mijlocului fix cu un preț de vânzare sub valoarea rămasă de amortizat se înregistrează o pierdere, art.21 alin.4 din C.fiscal menționând expres care sunt cheltuielile nedeductibile la calculul impozitului pe profit. Totodată, mai arată că susținerile organului de inspecție fiscală referitoare la deducerea de TVA din facturile de achiziție bunuri de la SC M sunt eronate și nelegale, întrucât în perioada în care au derulat raporturile comerciale cu această societate SC M SRL nu era declarată contribuabil inactiv, nefiind inclusă pe lista acestor contribuabili.

În drept, a invocat disp. art.182, 112 și urm. C.pr.civ. și ale art.38 și 182 C.pr.fiscală.

Prin întâmpinarea de la fila 87 dosar, pârâta DGFP Bihor a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. În motivarea întâmpinării, pârâta arată că actele administrativ-fiscale atacate sunt legale și temeinice, reclamanta ne prezentând organului de inspecție fiscală pentru stornările de taxă colectată efectuate în anul 2004 nici un document justificativ pentru bunurile care au reintrat în gestiune ori s-au transferat din gestiune cu ridicata în gestiunea cu amănuntul. În ceea ce privește vânzarea imobilului efectuată în cursul anului 2007, pârâta arată că sumele privind achiziționarea mijloacelor fixe se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit reglementărilor legale aplicabile în materie, și nu prin înregistrarea acestor cheltuieli, valoarea fiscală rămasă neamortizată rezultată după vânzarea mijloacelor fixe fiind cheltuielă nedeductibilă fiscal la calculul impozitului pe profit. Referitor la TVA, pârâta arată că livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită reprezintă o operațiune scutită de TVA fără drept de deducere, prin urmare, societatea reclamantă nenotificând operațiunea de vânzare a imobilului, organul de

inspecție fiscală a tratat această operațiune ca o operațiune scutită fără drept de deducere. În ceea ce privește tranzacțiile cu SC [redacted] SRL, pârâta arată că societatea reclamantă a dedus TVA din facturile de achiziție de bunuri de la această societate, care este contribuabil inactiv, prin urmare organul fiscal, în mod corect și legal, nu a luat în considerare tranzacțiile efectuate cu acest contribuabil.

În drept, a invocat disp. art.160/1, 24, 141, 149 și 11 din C.fiscal, ale art.6 din Legea nr.82/1991 și ale HG nr.44/2004.

Din coroborarea întregului material probator aflat la dosarul cauzei, instanța reține în fapt următoarele:

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] / [redacted] .2010, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. [redacted] .2010 și prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele fiscale nr. [redacted] / [redacted] .2010, s-a stabilit în sarcina reclamantei plata sumei de [redacted] lei reprezentând bază impozabilă stabilită suplimentar și [redacted] lei cu titlu de obligații fiscale accesorii.

Examinând înscrisurile care au stat la baza emiterii actelor administrativ-fiscale atacate, instanța reține că reclamanta, în cursul anului 2004, a achiziționat mărfuri în valoare de [redacted] lei, care au ieșit din gestiune la aceeași valoare, astfel încât la data de 30 iunie 2004 reclamanta înregistra un sold marfă „zero”. Totodată, societatea a înregistrat și venituri din vânzarea mărfii în valoare de [redacted] lei, venituri pe care societatea le stornează fără documente justificative și fără a influența și contul de mărfuri. Prin înregistrarea livrărilor de bunuri din contul de mărfuri fără documente justificative și fără a înregistra venitul aferent din vânzarea mărfurilor, reclamanta a încălcat prevederile art. 21 alin.4 din C.fiscal și art.19 din HG 44/2004, astfel încât organul de inspecție fiscală, în mod corect, a calificat operațiunile economice întreprinse de societatea reclamantă ca livrări de bunuri și a stabilit impozit pe profit suplimentar în sumă de [redacted] lei prin aplicarea cotei de 25 % asupra sumei de [redacted] lei.

Referitor la tranzacția imobiliară prin care societatea reclamantă a înstrăinat către SC P [redacted] SRL un imobil, cu suma de [redacted] lei, instanța urmează să constate că acest imobil a fost achiziționat de către reclamantă în cursul lunii iulie a anului 2004 de la SC G [redacted] SRL cu suma de [redacted] lei, așa cum rezultă din factura cu nr. [redacted] .2004. Valoarea de intrare în contabilitate a clădirii a fost de [redacted] lei, iar amortizarea fiscală înregistrată de societate a fost de [redacted] lei, rezultând astfel o valoare fiscală de amortizat în sumă de [redacted] lei. Prin urmare, diferența de [redacted] lei, rezultată din diferența dintre prețul de vânzare și valoarea fiscală de amortizat a clădirii și terenului aferent, reprezintă valoarea fiscală rămasă neamortizată a imobilului, ceea ce constituie cheltuială nedeductibilă fiscal la calculul profitului impozabil.

Conform disp.art.24 alin.15 din Legea nr.571/2003, „câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora”, iar potrivit art.21 din același act normativ, „pentru determinarea profitului impozabil, sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile”. Prin urmare, organul de inspecție fiscală, în mod legal, a considerat

ca nedeductibilă cheltuiala cu valoarea rămasă neamortizată în stabilirea câștigului rezultat din vânzarea clădirii în cauză, întrucât conform Codului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul obținerii de venituri impozabile, condiție neîndeplinită în cauză.

Referitor la TVA-ul contestat, instanța urmează să constate că în conformitate cu disp.art.141 al.2 lit.f din Legea nr.571/2003, „livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită reprezintă operațiune scutită de TVA fără drept de deducere”. Întrucât organul fiscal nu a fost notificat de către reclamantă cu privire la opțiunea de taxare a vânzării imobilului și nu a procedat la ajustarea TVA dedus imobilului achiziționat, organul de inspecție fiscală, în mod legal, a făcut aplicarea dispozițiilor art.149 alin.2 din C.fiscal, potrivit cărora taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine, se ajustează pe o perioadă de 20 de ani pentru construcția sau achiziția unui bun imobil. Prin urmare, TVA-ul stabilit suplimentar de către organul de inspecție fiscală este în deplină conformitate cu dispozițiile legale în materie.

Cu privire la tranzacțiile încheiate între reclamantă și SC M. SRL, instanța urmează să constate că, în cursul lunilor noiembrie și decembrie ale anului 2008, reclamanta a dedus TVA în sumă de 7.833 lei din facturile de achiziție bunuri de la SC M. SRL, deși această societate a fost declarată ca fiind contribuabil inactiv, fiind publicată pe site-ul Ministerului Finanțelor. Prin urmare, organul de inspecție fiscală în mod legal și temeinic a făcut aplicarea dispozițiilor art.11 din C.fiscal, în sensul neluării în considerare a tranzacțiilor efectuate cu acest contribuabil și a stabilit un debit suplimentar la TVA în sumă de lei.

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar, prin actele administrativ-fiscale atacate, precum și prin neplata în termen a TVA-ului, organul de inspecție fiscală, în mod corect, a făcut aplicarea dispozițiilor art.119-120 din OG 92/2003, stabilind majorări de întârziere și penalități de întârziere calculate în conformitate cu dispozițiile Legii nr.210/2005.

Față de aceste considerente și văzând în drept și prevederile Legii nr.571/2003 și ale OUG 92/2003, instanța urmează să respingă ca nefondată acțiunea formulată și să mențină ca legale și temeinice actele administrativ-fiscale atacate.

Urmează să se constate că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată din partea pârâtei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca nefondată acțiunea precizată formulată de reclamanta SC SRL, cu sediul în Oradea, str. nr. , jud.Bihor,

în contradictoriu cu pârâțul MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE prin
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA
GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BIHOR -
ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ, cu sediul în Oradea, str.
D.Cantemir nr. 2-4, jud.Bihor, pentru anularea Deciziei de impunere nr.
429/03.03.2010, a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele fiscale nr.
72940/03.03.2010 și a Raportului de inspecție fiscală nr. /03.03.2010.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 12.10.2010.

PRESEDINTE,

Bochiș Dorcel

GREFIER,

Trăniș

Red. D., jud.

Dact.BF în 04.11.2010.

4 ex.

Pt.conf. 2 com.cu:

- SC Tructispor SRL

- MFP-ANAF-DGFP Bihor - AIF

Azi, _____ 2010.